

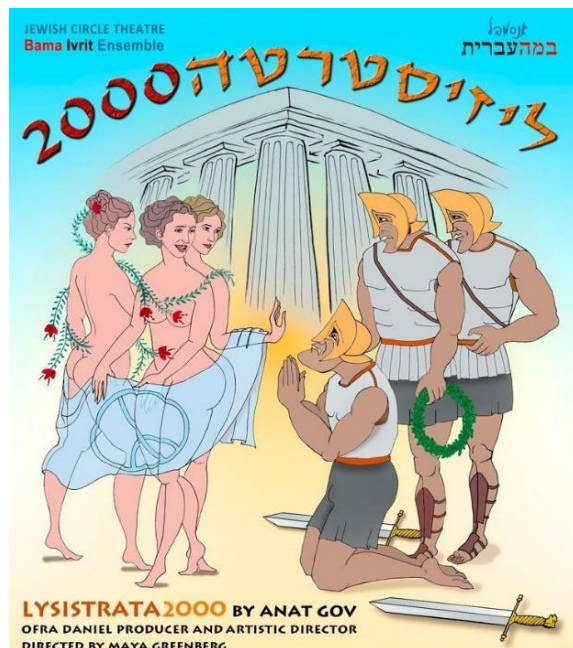
Tânăra Lysistrata

LYSISTRATA

Comedia Lysistrata scrisă de Aristofan, a fost prezentată publicului din antica Atena în anul 411 B.C. și de atunci, de mai bine de două milenii, continuă să delecteze publicul numeroaselor teatre ale Planetei noastre. S-au scris după povestea ei nenumarate piese de teatru, s-au turnat filme, compozitori – printre care și Gherase Dendrino - au creat operețe și a inspirat multi artiști plastici.

În Israel, în stagiunea 1999-2000, regretata Anat Gov (fosta soție a lui Ghidi Gov) a adus pe scena Teatrului Cameri adaptarea piesei originale la normele teatrului modern, sub numele Lysistrata 2000, spectacol care se pare că a avut un frumos succes de casă, în Țară ca și în străinătate.

Afișul spectacolelor din San Francisco

Care e cheia succesului, al longevității și vitalității Lysistratei ?

În primul rând faptul că Lysistrata este o comedie, și încă o comedie bună, a cărei acțiune foarte originală, fructul uimitoarei fantezii a autorului, se bazează pe un subiect care a fost și va rămâne actual atâta vreme cât va exista regnul uman : SEXUL !

Comedia lui Aristofan este o profecție. Într-o societate în care femeia se ocupa numai cu activități domestice și al cărei principal rol era de a aduce pe lume copii, apare Lysistrata, o luptătoare, o conducătoare, care datorită inteligenței, imaginației și persuasiunii, reușește să oprească un război și să aducă pacea.

Au trebuit să treacă milenii până când, pe la mijlocul secolului 18, să apară mari conducătoare ca Impărăteasa Maria Theresa a Austriei și Împărăteasa Ecaterina a doua a Rusiei, dar împlinirea profecției s-a petrecut cu două secole mai târziu, când pe scena lumii au apărut Angela Merkel, Margaret Thatcher și multe alte femei conducătoare care au scris istoria lumii, precum și altele, care din umbră, (bănuiesc ca unele din ele folosind aceleși arme ca ale Lysistratei) au avut o mare influență asupra politicii și a istoriei.

Piesa e scrisă într-o limbă ușoară, foarte bogată, presărată cu expresii și cuvinte picante, chiar obscene, lucru caracteristic democrației ateniene care dădea artiștilor o extraordinară libertate de exprimare. Astăzi, acest limbaj cât și diverse tablouri considerate în trecut indecente, ne deranjează mai puțin, fiindcă în ultimii ani morala a renunțat la tabu - urile sexuale în literatură, teatru, film etc., unde exprimarea a devenit mult mai puțin cenzurată.

O aprinsă discuție între femei, ne duce la concluzia că dorința și plăcerea suprema a sexului caracterizează în egală măsură femeile și bărbații; pentru unii, sau pentru unele, aceasta este o surpriză nedemonstrată științific, dar este subliniată în piesa lui Aristofan.

Acțiunea piesei ...

se petrece la Atena, în timpul războiului Peloponezian între Atena și veșnica ei inamică – Sparta, război care a durat 27 de ani. Ateniențele, cărora li s-au alăturat femei din diferite regiuni ale Greciei, inclusiv din Sparta inamică, obosite de toate treburile pe care le făceau în locul bărbaților care erau pe câmpurile de luptă, dar în special frustrate de atâta timp de plăcerile conjugale, se revoltă, și sub conducerea Lysistratei, se baricadează pe Acropolis unde declară ... greva sexului ! NO PEACE, NO SEX ! au înscris pe drapelul lor !

Adoptarea genialului plan al Lysistratei de a termina războiul nu a fost ușoară întrucât parte din femei s-au opus vehement prețului pe care **ele** trebuiau să-l plătească și au declarat că preferă continuarea războiului decât abținerea sexuală. Însă Lysistrata era dotată cu o deosebită putere de persuasiune și cu geni de conducător, și a reușit să convingă participantele la întâlnire că rezultatul așteptat merită sacrificiul.

Aristofan, ca și creatorii de scenarii după povestea Lysistratei, ne prezintă într-o scenă foarte amuzantă,

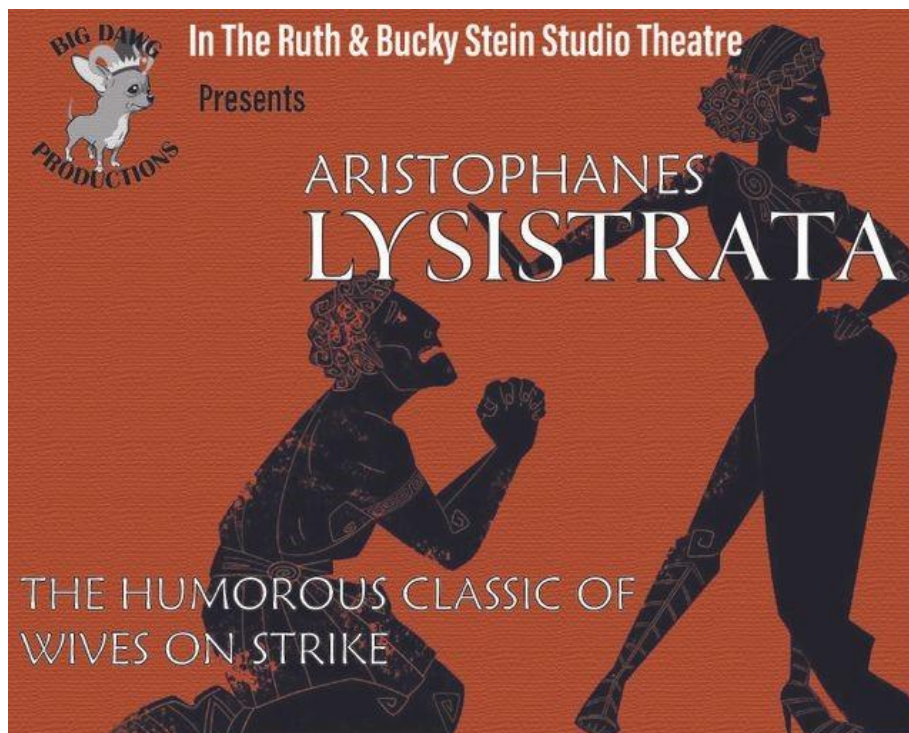
Modul de funcționare al boicotului:

Un luptător, Kinesias, vine de pe câmpul de luptă la soția sa Myrryna care se afla pe Acropolis, cu toată ginta feminină a Atenei. M. vine la el, fiindcă îl iubește, cuplul se imbrățișează și gasește chiar un loc potrivit pentru a-și satisface plăcerile conjugale atât de mult așteptate.

- Dar pentru asta ne trebuie un pat !
- Care pat. N-avem nevoie de pat ! Aș! Pământu- i îndeajuns pentru- alde noi.
- Să mă culc pe jos cu tine, om de nobil soi? Kinesias e mândru fiindcă nevasta îl iubește și îl apreciază. (Este adus un pat mic).
- Dar ne trebuie și o pătura.

- Cine are nevoie de pătura, Eu n-am nevoie de nicio pătura, Haide.
- Ba mie-mi trebuie. Căci în pielea goală mi- e rușine.

Și este adusă și o pătura. Dar cu asta nu s-a terminat; urmează un cerșeaf, apoi o perna, după aceea ea îi oferă un unguent, și încă unul de calitate superioară adus din Rodos, după aceea....

Până la urmă Myrrina se întoarce în cetate lăsându-ți soțul cu „buzele” umflate.

În piesa lui Aristofan există multe scene cu argumente impudice, verbale sau trupești dar foarte convingătoare, ale căror scop era ca luptătorii să-și lase armele și să se întoarcă la sânii familiilor lor. Să ne imaginăm cum arăta personajul numit Împăcarea descris de Aristofan ca o femeie frumoasă, goală, precum și alte personaje feminine nude sau foarte sumar acoperite, în anii în care toate rolurile erau jucate de bărbați!!!.

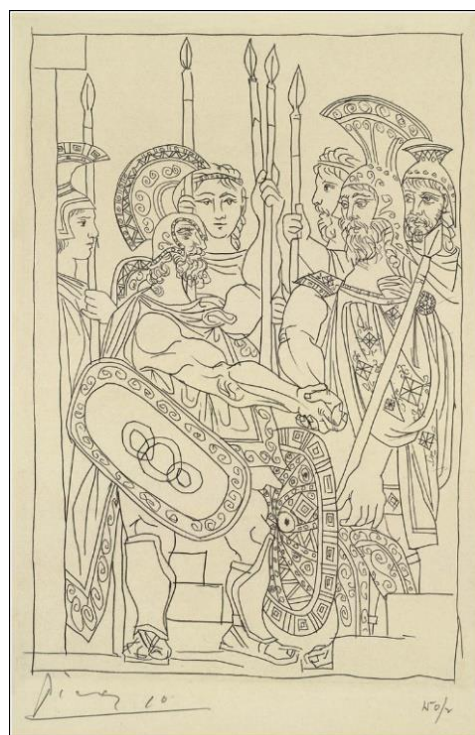
Boicotul sexului a adus și continua să aducă pacea

Și metoda a lucrat, în ambele tabere.

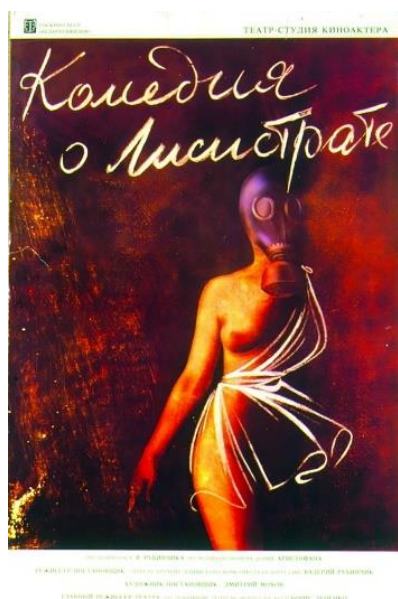
Și s-a încheiat Pacea.

Intr'un desen al pictorului Pablo Picasso publicat într'o ediție a Lysistratei din anul 1934 ilustrata de el, apar cei doi generali, Atenian și Spartan strângându-și mâinile, și între ei Lysistrata, ca o zeiță, puternică, care a impus voința ei luptătorilor celor două armate, a reușit să oprească un război și să aducă pacea.

Noi n-am avut așa un noroc nici cu Madeleine Albright nici cu Condoleezza Rice.

E limpede motivul pentru care această operă a lui Aristofan a continuat să fie jucată de peste două milenii și nu a ocolit nici scenele Uniunii Sovietice și ale lagărului comunist:

Nu vă speriați: Fotografia prezinta afișul unui **film, cu foarte mult nudism, care a fost realizat în Uniunea Sovietică !!!...** dar abia în anul 1989, în plină perioadă a dezghețului (glasnost) lui Gorbaciov.*)

Lysistrata a ajuns pe scenele sovietice încă din anul 1926, lucru care nu e ușor de înțeles întrucât sexul, subiect dominant și omniprezent în toate scenele comediei lui Aristofan, era considerat aproape tabu de către presa și de către dirijorii manifestărilor

culturale comuniste. Ne imaginăm că scenariul original a suferit serioase modificări iar din text au fost înlocuite cuvintele și expresiile inadecvate moralei proletare. În orice caz, bănuim ca deasupra porții de intrare în Acropolis, apărea o pancarta mare pe care scria cu litere roșii „Trăiasca lupta pentru Pace !”

Din informațiile primite de la marele Google, aflăm ca geniala metoda a Lysistratei continuă să funcționeze. Astfel :

În 2009, femeile din Kenya au refuzat să facă sex timp de șapte zile, cu speranța că politicienii vor pune capăt violenței și luptelor interioare care aveau loc.

În 2011, a avut loc o situație similară, în care femeile din Barbacoas (un mic oraș-port columbian) au refuzat să facă sex până când guvernul a fost de acord să asfalteze drumul principal al orașului lor, care avea atât de mare nevoie de reparații încât dura șapte ore pentru a parcurge doar 57 de kilometri.

Cu alte cuvinte sexul e util și pentru construirea căilor de comunicație.

?

În concluzie, savuroasa piesă ne confirmă în mod elocvent un adevăr uluitor și în același timp cunoscut: Deși lumea lui Aristofan era foarte diferită de a noastră datorită enormului progres social, științific și tehnologic, esența umană nu s-a schimbat în decurs de mii de ani.

Puiu Lorberblatt

NOTE

*) Filmul e accesibil pe Youtube, la adresa

<https://www.youtube.com/watch?v=zfXj6PjykJ4>. De asemeni, Youtube ne oferă multe filme cu același subiect.

Bibliografie :

Prof. Mihael Harsegor – „Ora Istorică”

Andrei Cornea - „Aristofan, trei comedii”

SAGA PUBLISHING 2022